

การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่อง
ทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา
The Development of Instructional Video Program on Restaurant
Service for Senior High School Hearing Impaired
Students in School for the Deaf

เปมากร นนูลเอียง¹ วีระพันธ์ พาณิช²
Pemakorn Nulueang¹ Weerapun Panich²

¹นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

¹Corresponding author; e-mail address: chaba_cat@hotmail.com

²อาจารย์ ดร., สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนา “บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 90/90$ 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษาประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนนทบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4 - 6 ที่ออกฝึกปฏิบัติงานบริการตั้งแต่เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2561 จำนวน 12 คนโดยผู้วิจัยศึกษากับกลุ่มประชากรทั้งหมดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษาและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหาร มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 90.63/90.28$ 2) ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การเรียนจากบทเรียน วีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหารเท่ากับ 0.654 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานบริการร้านอาหารเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: บทเรียนวีดิทัศน์/งานบริการร้านอาหาร/ผู้บกพร่องทางการได้ยิน

Abstract

The purpose of this research were to 1) develop of instructional video program on restaurant service for senior high school hearing impaired student in school for the deaf to meet $E1/E2 = 90/90$ efficiency and 2) to test Effectiveness Index on learning with the video program on restaurant service. The population consisted of 12 students in senior high school hearing impaired at Nonthaburi Deaf School. The research instruments were a video program on restaurant service, pre-test and post-test.

The results found that 1) The efficiency of the developed video program on restaurant service for senior high school hearing impaired student in school for the deaf was 90.63/ 90.28 which meet the criteria set, and 2) The efficiency index of video program instruction was 0.654. Which means study of progress indevelope of instructional video program after the use of instructional video program, the learners had more advanced learning.

Keywords: Video Program/ Restaurant services/ Hearing impaired Students.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริการ เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของธุรกิจ ที่จะทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจ และกลับมาใช้บริการอีก ในปัจจุบันหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ มุ่งแข่งขันเพื่อแย่งชิงลูกค้า หากกลยุทธ์ต่างๆ มาให้บริการ การให้บริการจึงเป็นหัวใจของการดำเนินงานในทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการ หัวใจของการบริการ (Service-Mind) หมายถึง มีจิตบริการ หรือการบริการด้วยใจ (พัฒนาอรรถ วัฒนะเศรษฐ์, 2552) ที่ปลูกฝังให้พนักงานมีใจรักงานบริการ พนักงานบริการเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจงานบริการประสบผลสำเร็จ พนักงานบริการเป็นผู้สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับบริษัทฯ ช่วยประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กร เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความเติบโต พนักงานเหล่านี้เป็นบุคคลที่ผู้รับบริการได้พบตั้งแต่แรก การสร้างความประทับใจขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการที่ทุกคนมีจิตบริการเป็นคุณสมบัติ และหากผู้ให้บริการทุกคนมีจิตบริการเป็นคุณสมบัติย่อมก่อให้เกิดการทำงานด้วยความเต็มใจ มีความสุข ทำให้การบริการมีประสิทธิภาพ องค์กรต่างๆ จึงให้ความสำคัญในการพัฒนาพนักงานทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ รวมทั้งทัศนคติที่ดีเพื่อให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พรภัทธา แดงอ่อน, 2550)

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งมีบทบัญญัติกำหนดมาตรการสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพและคุ้มครองการมีงานทำของคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสใช้ความสามารถ มีรายได้พึ่งพาตนเองได้ และลดภาระของครอบครัวและสังคมที่ต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้คนพิการเป็นพลังสำคัญในการเสริมสร้างทางเศรษฐกิจของครอบครัวและประเทศต่อไป จึงกำหนดวิธีการเพื่อให้คนพิการได้มีการประกอบอาชีพไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 มีผลใช้บังคับในวันที่ 28 กันยายน 2550 กฎหมายฉบับนี้ส่งผลกระทบต่อเจ้าของสถานประกอบการทั่วไปและหน่วยงานของรัฐ จะต้องรับคนพิการเข้าทำงาน ทั้งนี้ตามจำนวนที่กำหนดโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ตามมาตรา 33 ในการนั้นคือ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการทั่วไปที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปให้รับคนพิการที่สามารถทำงานได้ไม่ว่าจะอยู่ตำแหน่งใดในอัตราส่วนลูกจ้าง 100 คนต่อคนพิการ 1 คน เศษของลูกจ้าง 100 คน หากเกิน 50 คน จะต้องรับคนพิการเพิ่มอีก 1 คน หลายองค์กรต่างเล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มคนผู้พิการ จึงเกิดนโยบายเพื่อช่วยเหลือสังคม ร่วมมือกับโรงเรียนโสตศึกษาต่างๆ ในประเทศไทย รับนักเรียน นักศึกษาที่มีความพิการ มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้ามาฝึกอาชีพ เพื่อช่วยเหลือกลุ่มคน

เหล่านี้ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ นอกจากนี้กลุ่มผู้พิการยังจะได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการปฏิบัติงานจริง ได้ฝึกความอดทน ความมีระเบียบวินัย ให้มีความรับผิดชอบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี และเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางสังคมให้การศึกษาวิชาชีพแก่เยาวชน ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในงานอาชีพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี และมีคุณภาพชีวิตเช่นคนปกติทั่วไป

โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นโรงเรียนสอนผู้พิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้เป็นคนเก่ง คนดี และสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้ โรงเรียนได้ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการประเภทธุรกิจบริการต่างๆ ส่งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้ารับการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพด้านการบริการมาอย่างต่อเนื่อง โดยสถานประกอบการจะเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับงานบริการแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้ารับการฝึกปฏิบัติงานบริการต่างๆ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าฝึกอาชีพงานบริการนั้นจะมีข้อจำกัดในเรื่องของการใช้ภาษาสำหรับการสื่อสารเนื่องจากสูญเสียการได้ยิน ทำให้มีอุปสรรคทั้งในด้านการฟัง การพูด และการเขียนระหว่างพี่เลี้ยง หรือผู้สอนงานบริการเป็นไปได้อย่างยากลำบาก จึงทำให้กลุ่มคนเหล่านี้เรียนรู้งานได้ช้ากว่าคนปกติส่งผลถึงความสุขในการทำงานบริการและประสิทธิภาพของงานเพราะมีพัฒนาการทางภาษาน้อยกว่าคนปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ (สัมพันธ์ จันทร์ดี, 2554) ที่ได้กล่าวว่ามีผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้นมีความสามารถและการรับรู้อย่างจำกัด ดังนั้นการพัฒนาความรู้ ความสามารถให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานด้านการบริการสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะการทำงานและเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานจริง จากข้อกำหนดเรื่องสิทธิเสรีภาพของชนชาวไทยตามที่กล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 23 และในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 1 ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 ได้บัญญัติไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ไม่เท่าเทียมกันต่างจากคนปกติทั่วไป ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาสังคม การสร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้ทุกกลุ่มทุกวัยได้มีทางเลือก และสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และความรู้ที่หลากหลายทั้งที่เป็นวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและความรู้ใหม่ (ผคม ลิ้มปิพิพัฒน์, 2554 : 1) การนำสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในการเรียนรู้ให้ประสบการณ์แทนผู้สอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการให้ข้อมูลช่วยให้เรียนรู้ได้ถูกต้องรวดเร็วใช้เวลาสั้นลงและทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากขึ้น เข้าใจเรื่องราวตรงกัน เช่น สื่อวีดิทัศน์ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer assisted instruction) ซีดีรอม (CD ROM) อินเทอร์เน็ต (Internet) หรือในรูปแบบเว็บเพจ (web page) โดยเฉพาะการใช้สื่อที่มีทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบในการนำเสนอเนื้อหาบทเรียน สามารถสร้างความสนใจให้เกิดการเรียนรู้ได้มาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาบทเรียนทั้งนำเสนอประสบการณ์สู่ผู้เรียนได้ดี สะดวกในการใช้งานสามารถนำเสนอได้หลายครั้ง เนื้อหามีความคงที่

สื่อวีดิทัศน์เป็นเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสมสำหรับกระตุ้นให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินเกิดการเรียนรู้ได้ดีตามหลักการของเอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale) ที่กล่าวว่า “มนุษย์เรียนรู้ได้ดีขึ้นหากการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์รูปธรรม และการเรียนรู้นั้นจะน้อยลงหากการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์นามธรรม” สามารถทำให้เกิดการจูงใจและทำให้เข้าใจถึงความคิดรวบยอดได้ดีในการสอนผู้เรียนจำนวนมาก (เสาวลักษณ์ โอษฐเจริญชัย, 2553 : 3 อ้างอิงจาก Botticelli, Janda, Botticelli, Matthews, & Roff, 2005) สื่อวีดิทัศน์มีการผสมผสานกันในหลายรูปแบบทั้งกราฟิก ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหวเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ซึ่งองค์ประกอบของมัลติมีเดียดังกล่าวจะเอื้อต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน กล่าวคือมีทั้งตัวหนังสือรูปภาพทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวรวมถึงภาพจากวีดิทัศน์ซึ่งเป็นภาพการแสดงท่าภาษามือในเนื้อหาต่างๆมีส่วนช่วยให้คนหูหนวกเข้าใจเรื่องราวในเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดีกว่าการใช้สื่อที่เป็นตัวหนังสือหรือภาพเพียงอย่างเดียว (นิภาธร สารระพันธ์, 2558 : 2) ดังนั้น จึงเหมาะสมสำหรับสร้างการเรียนรู้แก่ผู้บกพร่องทางการได้ยิน

จากการศึกษาข้อมูลของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนโรงเรียนโสตศึกษา พบปัญหาต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

พบว่าปัจจุบันยังขาดสื่อสำหรับให้ความรู้เกี่ยวกับงานบริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สื่อส่วนใหญ่เป็น Power Point ที่นักเรียนเรียนพร้อมกันทั้งห้อง นักเรียนไม่สามารถกลับไปศึกษาทบทวนด้วยตัวเองได้ในการเรียนการสอนจะต้องอธิบายพร้อมกันหลายครั้ง แต่แต่ละครั้งก็จะอธิบายต่างกันทำให้ผู้เรียนสับสน และใช้เวลาในการสอนนาน เพราะจะต้องอธิบายด้วยภาษามือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าฝึกอาชีพงานบริการในสถานประกอบการนั้นมีช่องทางการเรียนรู้ที่จำกัด ทำให้เรียนรู้งานได้ช้ากว่าคนปกติส่งผลถึงความสุขในการทำงานและประสิทธิภาพของทำงาน

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศทั่วไปเข้ามาช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถและศักยภาพของผู้พิการด้านต่างๆ เป็นสิ่งที่เต็มไปด้วยปัญหาและอุปสรรคเนื่องจากผู้พิการมีการเรียนรู้และการตอบสนองที่ช้ากว่าคนทั่วไปอย่างไรก็ตามผู้พิการยังคงต้องการผู้สนใจและให้การสนับสนุนทางการศึกษาแก่เด็กเหล่านั้น (มาลี เทพเมือง, 2551) เพราะอุปสรรคที่สำคัญในการรับรู้ของผู้บกพร่องทางการได้ยินคือ ความพิการของประสาทหูจึงต้องอาศัยการรับรู้ทางสายตาแทน สื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นเฉพาะจึงตอบสนองต่อความต้องการของผู้บกพร่องทางการได้ยินอย่างชัดเจน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยเสริมประสิทธิภาพในการสื่อสาร การสอนงานเบื้องต้น ช่วยให้นักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน สามารถเตรียมตัวก่อนที่จะเข้ามาฝึกปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และสามารถเปิดดูซ้ำได้ด้วยตนเอง จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนา “บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 90/90$

2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา
2. ลักษณะของบทเรียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับงานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนโสตศึกษา ประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหวภาพนิ่ง ภาษามือไทยพร้อมคำบรรยายภาษาไทย
3. ขอบเขตเนื้อหาของวีดิทัศน์ประกอบด้วย 3 ตอนดังนี้
 - ตอนที่ 1 ความหมายและความสำคัญของงานบริการ
 - ตอนที่ 2 จิตบริการ (Service Mind) กับงานบริการ
 - ตอนที่ 3 ความรู้พื้นฐานเรื่อง 5 ส.
4. ข้อมูลที่จัดทำขึ้นเก็บในรูปแบบของ DVD Video
5. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ไม่คำนึงถึงประเภทของความพิการระดับการได้ยิน ให้กลุ่มตัวอย่างมีการคละกันของเพศทั้ง 2 อยู่รวมกัน (เพศชายและ เพศหญิง) กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วงอายุเดียวกัน ซึ่งเป็นช่วงกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายประเภทของความพิการกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างมีความพิการด้านความบกพร่องทางการได้ยินมีระดับสติปัญญาปกติ และไม่มี ความพิการอื่นแทรกซ้อน เป็นนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดนนทบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12 คนโดยผู้วิจัยศึกษากับกลุ่มประชากรทั้งหมด

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา ในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพัฒนา (Research and development) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สํารวจปัญหาและความต้องการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษาจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวน 3 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12 คน โรงเรียนโสตศึกษา ที่ได้ทำควมร่วมมือกับสถานประกอบการต่างๆ ส่งนักเรียนเข้าฝึกอาชีพในงานด้านการบริการร้านอาหาร พร้อมทั้งได้เข้าไปสังเกตการสอนในชั้นเรียนเพื่อศึกษาสภาพปัญหาเบื้องต้นในการเรียนการสอน เรื่องงานบริการร้านอาหาร พบว่าปัจจุบันทางโรงเรียนโสตศึกษา ยังขาดสื่อเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับงานบริการร้านอาหาร ครูผู้สอนจึงสร้างสื่อขึ้นใช้เองโดยการนำเนื้อหาทำเป็น Power Point เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่นักเรียนจะต้องไปฝึกปฏิบัติงานในร้านอาหารจริง และเป็น การเรียนพร้อมกัน ทั้งห้อง ซึ่งนักเรียนไม่สามารถนำกลับไปศึกษาทบทวนด้วยตัวเองได้ รวมทั้งผู้สอนยังขาดความรู้ที่เกี่ยวกับ

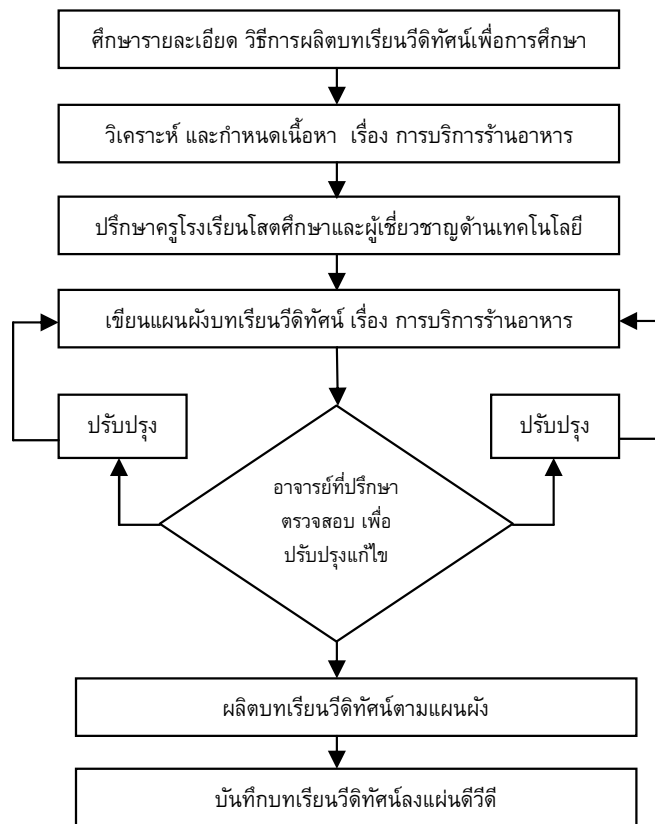
งานบริการร้านอาหารโดยตรง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการจึงได้พัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ที่จำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือด้านสื่อการสอน ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน

2. คุณลักษณะของบทเรียนวีดิทัศน์

บทเรียนวีดิทัศน์ จำนวน 3 ตอน ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นบทเรียนวีดิทัศน์ ที่เน้นการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการฝึกปฏิบัติงานร้านอาหารได้จริงมีสื่อประสมทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ตัวหนังสือบรรยาย เน้นท่าทางภาษามือไทยประกอบในสื่อวีดิทัศน์ช่วยให้เข้าใจได้ง่ายไม่เน้นเสียงบรรยาย

3. ออกแบบพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร และสร้างแบบทดสอบ

การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากทฤษฎี แนวคิด งานวิจัย พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 และหนังสืออ่านประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการหาประสิทธิภาพ รวมทั้งการศึกษาการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ จากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาพ 1 ขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร

หลังจากผู้วิจัยออกแบบส่วนต่างๆ ของบทเรียนเป็นอย่างดีแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้จากการออกแบบ

ไว้มาพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ประกอบการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการผลิต บทเรียนวีดิทัศน์ เพื่อการศึกษาวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหา โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหา เรื่องงานบริการ ร้านอาหาร ปรึกษากับครูผู้สอนโรงเรียนโสตศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีเพื่อเขียนแผนผังรายการ วีดิทัศน์ ซึ่งแผนผังประกอบด้วยข้อบทเรียนวีดิทัศน์ ลักษณะภาพ เทคนิคต่างๆ นำเนื้อหา เรื่อง งานบริการร้านอาหาร มาเขียนเป็นบทเรียนวีดิทัศน์และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อแก้ไขปรับปรุงในรายละเอียดให้ถูกต้องและเหมาะสมก่อนนำมาผลิต ผลิตบทเรียนวีดิทัศน์ตามแผนผังรายการ และเนื้อหาโดยถ่ายทำบทเรียนวีดิทัศน์ตามแผนผังรายการ ตามสตอรี่บอร์ดและตัดต่อวีดิทัศน์ด้วย โปรแกรมตัดต่อ เป็นบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหารจำนวน 3 ตอน ความยาว 15 นาที ผู้วิจัย ได้พัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหารตามขั้นตอน นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อแก้ไขปรับปรุงในรายละเอียดให้ถูกต้องและเหมาะสม และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคุณภาพ ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 5 คน และบันทึกบทเรียนวีดิทัศน์ลงแผ่นดีวีดี

4. การทดสอบประสิทธิภาพบทเรียนวีดิทัศน์

การทดสอบประสิทธิภาพผู้วิจัยดำเนินการ 3 ขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นทดลองแบบเดี่ยว โดยนำบทเรียนวีดิทัศน์ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองโรงเรียนโสตศึกษาทั้งหมดจำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อหาประสิทธิภาพและข้อบกพร่องของบทเรียน

4.2 การทดลองกลุ่มย่อย โดยนำบทเรียนวีดิทัศน์ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว มาทดลองใช้กับกลุ่มทดลองโรงเรียนโสตศึกษาทั้งหมดจำนวน 5 คน และเป็นกลุ่มทดลองที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มแรก การทดลองครั้งนี้เพื่อหาประสิทธิภาพและข้อบกพร่องของบทเรียนวีดิทัศน์ เป็นการตรวจสอบหาข้อบกพร่องด้านต่างๆ และปรับปรุงแก้ไข ครั้งที่ 3

4.3 ทดลองภาคสนาม โดยผู้วิจัยนำบทเรียนวีดิทัศน์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จากการทดลองแบบกลุ่มย่อยจำนวน 5 คน การทดลองครั้งนี้เป็นการหาประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ตามเกณฑ์ 90/90 โดยผู้วิจัยได้นำบทเรียนวีดิทัศน์ไปใช้ในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 12 คน หลังจากทำการศึกษาแล้ว เก็บรวบรวมข้อมูล นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามวิธีทางสถิติต่อไป

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร

บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษาประกอบด้วยเนื้อหา จำนวน 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ความหมายและความสำคัญของงานบริการ
- ตอนที่ 2 จิตบริการ (Service Mind) กับงานบริการ
- ตอนที่ 3 ความรู้พื้นฐานเรื่อง 5 ส.

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหารโดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E1/E2) กำหนดเกณฑ์ 90/90

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียน ผู้บกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา ซึ่งผลได้แสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา

N	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)			ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)		
	คะแนนเต็ม แบบฝึกหัด	คะแนนรวม แบบฝึกหัด	E ₁	คะแนนเต็ม หลังเรียน	คะแนนรวมหลัง เรียน	E ₂
12	24	261	90.63	24	260	90.28

จากตาราง 1 พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เรียนด้วยบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร แล้วทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ ระหว่างเรียน คะแนนเต็ม 24 คะแนน และทำแบบทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 24 คะแนน

สรุปประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 90.63/90.28$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา

จำนวน นักเรียน	ผลรวมคะแนน		ค่าดัชนี ประสิทธิผล (E.I.)
	ทดสอบก่อนเรียน คะแนนเต็ม 24	ทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 24	
12	207	260	0.654

จากตาราง 2 จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนคะแนนเต็ม 24 คะแนนผลรวมคะแนนของการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 207 คะแนนผลรวมคะแนนของการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 260 คะแนนเมื่อคำนวณโดยใช้สูตรดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ได้เท่ากับ 0.654 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานบริการร้านอาหารเพิ่มขึ้น

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนโสตศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ได้บทเรียนวีดิทัศน์เรื่อง งานบริการร้านอาหารจำนวน 3 ตอน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1 / E2 = 90.63/90.28$

2. คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหารคำนวณโดยใช้สูตรดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ได้เท่ากับ 0.654 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานบริการร้านอาหารเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนโสตศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปสู่การอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหาร มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 90.63/90.28$ เป็นไปตามเกณฑ์ $E1 / E2 = 90/90$ ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นผลมาจากบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร ที่พัฒนาขึ้นเพื่อการทดลองครั้งนี้ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ ได้รับการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงตามขั้นตอนการพัฒนาและนำไปใช้ ตลอดจนได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งด้านเนื้อหา และด้านเทคโนโลยีการศึกษา ผลการประเมินมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีและดีมาก ตามลำดับ จึงสามารถนำไปทดลองหาประสิทธิภาพได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 บทเรียนวีดิทัศน์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีลักษณะสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้และลักษณะเนื้อหางานบริการร้านอาหาร เป็นบทเรียนวีดิทัศน์ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เนื้อหางานบริการร้านอาหารจำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความหมายและความสำคัญของงานบริการ

ตอนที่ 2 จิตบริการ (Service Mind) กับงานบริการ

ตอนที่ 3 ความรู้พื้นฐานเรื่อง 5 ส.

ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้จากบทเรียนวีดิทัศน์ที่มีเนื้อหา มีภาพประกอบ ภาพเคลื่อนไหว ตลอดจนตัวอักษร และมีกิจกรรมให้ปฏิบัติระหว่างเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

จากงานวิจัยเรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนโสตศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้คือ การเรียนด้วยบทเรียนวีดิทัศน์ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีโดยใช้ประสาทสัมผัสทางตา บทเรียนวีดิทัศน์ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใฝ่เรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีส่งผลให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนมีความรู้เรื่องงานบริการร้านอาหารเพิ่มขึ้น

1.2 บทเรียนวีดิทัศน์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้เป็นบทเรียนเรื่อง งานบริการร้านอาหาร ซึ่งได้ผ่านขั้นตอนการหาคุณภาพประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับดี ผ่านขั้นตอนการหาประสิทธิภาพหลายครั้ง กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมก่อนแล้วจึงดำเนินการพัฒนา

ขึ้นเป็นบทเรียนวิดีโอทัศน์ เมื่อนำไปทดลองใช้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนอย่างรวดเร็ว และบรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาธร สารระพันธ์ (2558, บทคัดย่อ) ที่พัฒนาบทเรียนวิดีโอทัศน์ เรื่อง ภาษามือไทย สำหรับนักศึกษาผู้พิการหูหนวก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนวิดีโอทัศน์ ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ $E1/E2 = 90/90$ และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บทเรียนวิดีโอทัศน์ เรื่อง ภาษามือไทย สำหรับนักศึกษาผู้พิการหูหนวกมีประสิทธิภาพ 91.25/90.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของฤทัยพร ม่วงทศ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าวสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินและการสื่อความหมาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บกพร่องทางการได้ยินและการสื่อความหมายที่เข้าร่วมโครงการอบรมให้ความรู้ เรื่อง “การจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการ” รุ่น 3 (ภาคกลาง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 10 คน ได้ศึกษาผลของการรับชมของผู้ชมผ่านรูปแบบรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าวสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินและการสื่อความหมาย ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านรูปแบบรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับบทเรียนวิดีโอทัศน์ที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ดังนี้คือ บทเรียนวิดีโอทัศน์ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะบทเรียนวิดีโอทัศน์สำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีลักษณะพิเศษกว่าวิดีโอทัศน์ทั่วไป สามารถช่วยจูงใจให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ได้เท่ากับ 0.654 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนวิดีโอทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานบริการร้านอาหารเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้เป็นผลมาจากแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ ได้รับการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงตามขั้นตอนการพัฒนาและนำไปใช้ ตลอดจนได้ผ่านการหาคุณภาพและแก้ไขปรับปรุงหลายครั้ง จนได้แบบทดสอบ จำนวน 24 ข้อ นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนวิดีโอทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษาจึงมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นจากผลการวิจัยการพัฒนาบทเรียนวิดีโอทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหาร สำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา ที่สรุปมาข้างต้น พบว่าบทเรียน วิดีทัศน์มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 90.63/90.28$ ซึ่งตามเกณฑ์ $E1/E2 = 90/90$ ที่กำหนดไว้และมีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) = 0.654 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนวิดีโอทัศน์ เรื่องงานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานบริการร้านอาหารเพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากการที่นักเรียนได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้เข้าใจบทเรียนเรื่องงานบริการร้านอาหาร

อาหารที่ถูกต้อง ทำให้การเรียนรู้ผ่านบทเรียน วิดีทัศน์มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง งานบริการร้านอาหารสำหรับนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินให้เกิดประสิทธิภาพที่ดี ผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้เหมาะสม รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องฉาย โปรเจคเตอร์ ฯลฯ ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้บกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินจะเรียนรู้ได้ดีในห้องเรียนที่มีอากาศกำลังดีไม่ร้อนหรือหนาวเย็นเกินไป

2. ในช่วงแรก ผู้สอนจะต้องช่วยสนับสนุน ขั้นตอนการเรียนรู้ อธิบายคำศัพท์เฉพาะ ศัพท์ภาษาต่างประเทศด้วยภาษามือไทยประกอบด้วยและต้องช่วยอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่สามารถอ่านอักษรได้บางคำเท่านั้นจะเรียนรู้ได้ดีจากการมองภาพประกอบ มากกว่าตัวอักษร และจะต้องใช้เวลาในการเรียนรู้มากกว่าปกติเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง โดยให้นักเรียนเรียนผ่านบทเรียนวีดิทัศน์ซ้ำหลายๆ ครั้ง

3. การนำบทเรียนเรื่อง งานบริการร้านอาหาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้งาน ไม่ควรจำกัดเวลาในการเรียนแต่ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง งานบริการร้านอาหารโดยการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับใช้ในโทรศัพท์มือถือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน โดยเน้นภาพประกอบ ท่าทางภาษามือไทย เนื่องจากนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยินจะสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าตัวอักษร

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ ด้านภาษาต่างประเทศ สำหรับใช้ในการเรียนรู้ของนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน ที่มีเนื้อหาจำเป็นต่อการดำรงชีพเพื่อเป็นเตรียมความพร้อมก่อนการก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานจริง

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์นี้ให้กับนักเรียนผู้บกพร่องด้านอื่นๆ นอกเหนือจากนักเรียนผู้บกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากผู้บกพร่องทุกประเภทล้วนขาดโอกาสด้านการศึกษา การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ที่ดี มีคุณภาพจะช่วยให้กลุ่มคนเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ

บรรณานุกรม

- นิภาธร สารระพันธ์. (2558). *การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์เรื่องภาษามือไทย สำหรับนักศึกษาผู้พิการหูหนวก*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผคม ลิ้มปิพิพัฒน์. (2554). *แบบประเมินคุณภาพสื่อมัลติมีเดียทางการศึกษาสำหรับคนพิการทางการได้ยิน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชางานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรภัทรา แต่งอ่อน. (2550). *การพัฒนาตนเองของพนักงานบริการในธุรกิจร้านอาหารศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทมัลติการอินเตอร์ฟู้ด จำกัด*. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- พระราชบัญญัติ. (2556). *พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)*. กรุงเทพฯ: แจ๊สเพอ-พรีน จำกัด.
- พัฒนธร ธรปิ่นณะเศรษฐ์. (2552). *ทัศนะของเจ้าหน้าที่ประกันสังคมเขตอุตสาหกรรมภาคกลางต่อการเสริมสร้างจิตบริการ*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มาลี เทพเมือง. (2551). *บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยิน เรื่อง คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 1 กรณีศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดอุทัยธานี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ฤทัยพร ม่วงเทศ. (2556). *การพัฒนารูปแบบรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าวสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินและการสื่อความหมาย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชา เทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.
- สัมพันธ์ จันทร์ดี. (2554). *กรอบการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยิน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และเทคโนโลยี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เสาวลักษณ์ โอฐเจริญชัย. (2553). *ผลของการให้ข้อมูลโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ต่อความรู้และการปฏิบัติของพนักงานทำความสะอาดในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลชุมชน*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.